

XV. NEDJELJA KROZ GODINU – 12. 7. 2020.

7:00 sati: rana župna misa

9:00 sati: Otok: *GRABANT TOMO, KATARINA I VERICA

9:00 sati: Cirkovljan: *HLIŠĆ JOSIP, LÖFLER REINER

10:30 sati: poldanica: *ŽIDOV IVAN; *CVITKO JOSIP; +čl. ob. MLINAREC MIJO I MARIJA; *KANIŽAJ MARIJA, MALEK TOMO; ANĐELA, ANTUN I STJEPAN

11:30 sati: krštenje: Isabella Žvorc

13.7. ponedjeljak **Majka Božja Bistrička - spomendan**

7:00 sati: *ZAHVALNICA MAJCI BOŽJOJ BISTRIČKOJ; *MALEK MAGDALENA, MARIJA I TOMO; *MIHAC IVAN

18:00 sati: *PEČATNIK JAKOB, +čl. ob. PEČATNIK I ROJKO; *KANIŽAJ VINKO, JOSIP, KARLO, FRANCISKA; NOVAK JOSIP I KATARINA; *ZAHVALNICA

14.7. utorak 7:00 sati: *KOVAČIĆ JOSIP, JELENA I JOSIP; *BELIĆ TOMO

15.7. srijeda **Sv. Bonaventura, biskup i crkveni naučitelj; spomendan**

7:00 sati: *FILIPIC ZLATKO, +čl. ob. FILIPIC I MLINAREC; *GRADEČAK STJEPAN

16.7. četvrtak **Bl. Djevica Marija od brda Karmela – Gospa Karmelska**

7:00 sati: *VLAH IVAN, ANDRIJA I MARGITA (II.); *HORVAT STJEPAN, KATARINA; JURIĆ STJEPAN, BISERKA, SANELA I GOTAL EVA; *HOZMEC RUDOLF, KATARINA, FRANJO; BALENT FLORIJEAN, MAGDALENA

17.7. petak 7:00 sati: *ANA BOROVIĆ, +čl. ob. BOROVIĆ I VARGA

18:00 sati: *KOLENKO BRANKO, ANTUN, MARIJA; +čl. ob. KOLENKO I KOCIJAN; *JAMBROVIĆ MARIJA (II.)

Prije svete mise: prilika za sv. ispovijed; poslije mise: priprema za sakramente

18.7. subota **6:00 sati: župna crkva: blagoslov hodočasnika na Mariju Bistricu**

7:00 sati: *ŠESTAN DURO I TEREZIJA; *PAVČEC IGNACIJE, KATINKA, VINKO, TEREZIJA, +čl. ob. CRKVENČIĆ, VAUPOTIĆ I SLAVIČEK; *KAVRAN NIKOLA, KATARINA I FRANCISKA; *KOLAREK STJEPAN I JELENA

17:00 sati: krštenje: Vid Mario Sinković

18:00 sati: krštenje: Mila Bukal

XVI. NEDJELJA KROZ GODINU – 19. 7. 2020.

7:00 sati: rana župna misa

8:30 sati: Otok: *SRAKA IGNAC, IVAN, MARIJA; NOVAK PAVAO, MARIJA, ROKO, ZUPAN FRANC, JELENA; BOŽEK JOSIP I KATARINA

8:30 sati: Cirkovljan: *MIHALJAC STJEPAN, +čl. ob. NOVAK STJEPANA; *NAJMAN KARLO, +čl. ob. HORVAT ANDRIJE

9:30 sati: poldanica: *BERMANEC JAKOB, EMILIJA, IGNAC I CECILIJA; *+čl. ob. MEZGA I HALONJA; PIGAC VINKO I MARIJA; *HOZJAK JOSIP I ALOJZ

TISAK: Glas Koncila, Glasnik SiM (dvobroj: 7. i 8. mjesec); Listić sv. Jakoba

- na misama moramo poštovati mjere zaštite zdravlja; bilo bi dobro nositi zaštitne maske, uz držanje razmaka.

- **od sljedeće nedjelje počinje ljetni raspored nedjeljnih svetih misa.**

- u ponedjeljak je slavlje sv. potvrde u Donjem Vidovcu i u Donjoj Dubravi, a u subotu u Draškovcu i u Goričanu.

- u subotu naša župa hodočasti na Mariju Bistricu; ove godine, iznimno, ići će se automobilima. Blagoslov hodočasnika bit će u našoj župnoj crkvi u 6:00 sati ujutro. Okupljanje na trgu pred crkvom Majke Božje Bistričke i zajednički ulazak u svetište predviđen je u 9:00 sati.

- sljedeće nedjelje u Sv. Jurju u Trnju je "Škapularsko proštenje"; svetu misu u 11:00 sati predvodi mr. Damir Bobovec, a tom prigodom župnik vlč. Darko Kelemenčić proslavit će 25 godina svećeništva. Proštenju prethodi trodnevna duhovna priprava (četvrtak-petak-subota; 18:00 sati – sveta ispovijed; 19:00 sati – sveta misa) koju predvodi vlč. Toni Štefan.

- **prijava prvopričesnika za sljedeću vjeronaučnu godinu – podignite prijavnice za vašu djecu u sakristiji!**

OZIV: Marko Horvat i Dina Kežman

15. nedjelja kroz godinu

12. srpnja 2020.

Listić sv. Jakoba

broj 865

liturgijska godina A

Srce u Sijača

sve je manje dobre zemlje

trnje i korov
nadiru i guše

teško je tu
pustiti korijen
pronaći siguran krov

ali veliko je
srce u Sijača
jer još uvijek ne posustaje

A. M.

Onoga dana Isus izađe iz kuće i sjede uz more. I nagrmu k njemu silan svijet te je morao ući u lađu: sjede, a sve ono mnoštvo stajalo na obali. I zborio im je mnogo u prisposobama: "Gle, izađe sijač sijati. I dok je sijao nešto zrnja pade uz put, dođoše ptice i pozobaše ga. Nešto opet pade na kamenito tlo, gdje nemaše dosta zemlje, i odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje. A kad sunce ogranu, izgorje i jer nemaše korijena, osuši se. Nešto opet pade u trnje, trnje uzraste i uguši ga. Nešto napokon pade na dobru zemlju i davaše plod: jedno stotruk, drugo šezdesetostruk, treće tridesetostruk. Tko ima uši neka čuje!"

Evangelje po Mateju (Mt 13,1-9)

RAZBACANO SJEME

Prispodoba o sijaču je jedan od poznatijih dijelova Evanđelja. I, budući da ju je sam Isus objasnio, nije potrebno dodatno objašnjenje njenog sadržaja. Ipak, zausťavit ćemo se u razmišljanjima na nekim dijelovima.

Iziđe sijač

Prva stvar koja upada u oči je činjenica da je sijač izišao na polje. Bog u kojega mi vjerujemo nije Bog koji samozadovoljno i samodostatno živi u svom blaženstvu. Vjerujemo u Boga koji izlazi u susret čovjeku. Vjerujemo u Boga koji ne napušta čovjeka, nego mu dolazi. Sijač je izišao sijati.

Upravo taj dolazak u susret, upravo ta Božja inicijativa pokazuje nam primjerom kako i mi trebamo živjeti. Kršćani su pozvani napraviti prvi korak. Povijest nam je puno puta pokazala kako ne valja kad Crkva neprestano reagira i odgovara na ono što se događa, a kako biva lijepo i blagoslovljeno kad Crkva preuzme vodstvo i započne promjenu svijeta.

Nešto opet i nešto napokon

Druga veoma utješna stvar koja se išćitava iz ove prispodobe je ton kojim je Isus prića. Iz prispodobe se nigdje ne može išćitati osuđivanje niti prozivanje. I u prispodobu i u tumaćenju Isus konstatira činjenicu. Navodi ono što se događa bez moralne osude.

Ćak bismo mogli reći da Isus opravdava ono zrnje koje nije izvršilo svoje poslanje i postalo plodonosno sjeme. Isus razumije ono što se događa i razloge zbog kojih se događa to s njima. No, Isus ne ide u drugu krajnost i ne zaključuje da je onda sasvim svejedno je li zrnje plodonosno ili nije. Jasno je da je netko ispunio svoje poslanje, a netko nije. Neko zrnje je propalo, ali Isus to zrnje ne smatra odgovornim za njegovu propast.

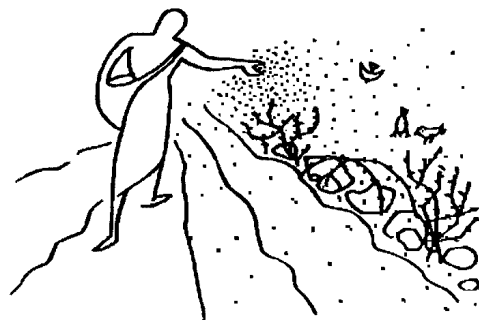
Višestruko raznostruko

Na jednaki način Isus pristupa i onima koji donose plod. Svjestan je, premda je zrnje isti sijač posijao, da ono ne rodi jednako. I opet Isus ne kategorizira sjeme, nego konstatira njegovu plodnost. Nije ono koje manje rodi i manje vrijedno. Svako je vrijedno jer je dalo svoj maksimum.

Blago vašim očima i ušima

U mjesecima koji su za nama posvuda su bila slavlja uvođenja u prićesnićki život i primanja sakramenta potvrde. Ponekad, gledajući te mlade, na poseban način krizmanike. Imamo dojam kako su poput zrnja koje je palo posvuda. I izgleda nam, dok ljudskom spoznajom prosuđujemo, da samo rijetki donose plod.

No, vjerujemo da to nije potraćeno zrnje. I da može jednom prokljati u srcima djece i mladih te obilato roditi.

Gospodine, nekako mi je lako prepoznati da si upravo ti Sijać. Ti si onaj po kojem sve jest. Ti siješ svoju rijeć. Ti si posijao zvijezde po nebu, cvijeće po poljima i pijesak po obali morskoj. Ti si taj koji si i nas posijao i dao nam život.

Sjeme o kojem govoriš tvoja je Rijeć po kojoj sve postoji. To je tvoja rijeć po kojoj nas zoveš kako bismo mogli postati više ljudi slijedeći tebe. To je Radosna vijest zbog koje si došao na svijet. Rijeć o miru, pravdi i ljubavi, o onome što saćinjava tvoje Kraljevstvo.

Kuda Gospodine siješ sjeme svoje rijeći? U naše uši? Sigurno ne. Ti želiš da ono što ćujemo svojim ušima odjekne u našim srcima i tamo zaćivi. Prićvatili mi to ili ne, jedno je sigurno: ako sjeme tvoje rijeći ne zaćivi, ni mi sami nećemo zaćivjeti. Naši životi, moj život, bit će uzaludan. Zato, tlo na koje pada sjeme iz tvoje ruke može biti samo tlo mojega srca. Tlo središta mojega bića koje je jedino u stanju primiti tvoju rijeć ali jednako tako i odbaciti je.

Gospodine moj i Bože,
ti si strpljiviji od mene.
Imaš više vremena.
Kad se prepustim tebi,
imam i ja vremena.
Ti ne traćiš sve odjednom.
I kad neću, i kad ne mogu,
i kad ne znam što bih,
ti bacaš sjeme na zemlju.
Ono u meni puća korijen i raste
i moj život dozrijeva u plod.
Tvoj plod.

PŠENICA IZ STARODREVNIIH GROBNICA

U grobnici jednog od starodrevnih egipatskih kraljeva našli su šaku pšenićnog zrnja starog pet tisuća godina. Netko je posijao to zrnje i ono je, na opće ćuđenje, prokljalo.

Rijeći prosvijetljena ćovjeka slićne su sjemenkama života i snage.

Poput sjemenja mogu one prećvivjeti stoljeća, dok ne budu posijane u plodno tlo prićemljiva ljudskog srca.

Obićno sam mislio da su rijeći Svetog pisma mrtve i suhe. No moje je srce bilo neplodno i mrtvo. Kako je onda u njemu išta moglo pustiti korijenje?

Anthony de Mello